

MÜSEYYEB GAZİ DESTANI

BİRİNCİ BÖLÜM

[2] ⁽¹⁾ Müseyyeb Gazi Destanı

⁽²⁾Bismillahirrahmanirrahim

⁽³⁾ Ey azizler! Şimdi şirin bir habere başlayıp, rivayet edenlerin ⁽⁴⁾ dilinden size anlatalım, inşallahu teala. ⁽⁵⁾ Öyle rivayet kılındı ki bu, Hazret-i Ayşe'nin ⁽⁶⁾ fetvası ile yazılmıştı.

Yalnız düşürdüler, oğlu ⁽⁷⁾ Muaviye'yi katlettiler. Yerine o kadının oğlu Abdülmalik'i ⁽⁸⁾ halife yaptılar. Ondan sonra hile ile Muaviye ⁽⁹⁾ şehit edilmiş, Abdülmalik halife olmuştu. ⁽¹⁰⁾ Müseyyeb Gazi, o zaman ortaya çıkmıştı.

Fakat bir rivayet ⁽¹¹⁾ daha vardır; o, İbni Menakıb'ın rivayetidir. Onu da size anlatıp ⁽¹²⁾ haber verelim.

Bu tarafta Hazret-i Hüseyin ⁽¹³⁾ şehit olunca vasiyet oldu. Yezid melun, ⁽¹⁴⁾ burada yaşayanları Medine'ye gönderdi. Bir süre böyle devam etti. [3] ⁽¹⁾ Fakat İbrahim Yezidî, İmam Zeynelabidin'i ⁽²⁾ ailesi ile birlikte hapseylemişti. Onun kavmini, kabilesini ⁽³⁾ ve kaynanasını; Hayni bin Ekrem adlı bir köy var idi, ⁽⁴⁾ oraya sürdü. Daha sonra Abdullah melun, Hayn ⁽⁵⁾ hazretini şehit edince Muhtar Gazi'yi hapsetmişti. ⁽⁶⁾ Onun kavmini ve kabilesini, kaynanasını; Hayni bin ⁽⁷⁾ Ekrem adlı bir köy vardı, oraya sürdü. Oraya sürülenler, ⁽⁸⁾ ulu kişiler idi.

Muhtar Gazi'nin bir oğlu vardı, adı ⁽⁹⁾ Bahtiyar idi. Lakâbına Müseyyeb Han demişlerdi. ⁽¹⁰⁾ Müseyyeb Han; gayet sevimli, dinin kurallarına uyan bir yiğit idi. Annesinin babasına ⁽¹¹⁾ Esed derler idi. Esed'in bir oğlu vardı, adı Affan idi. ⁽¹²⁾ Esed, Müseyyeb Han'ı onunla birlikte mektebe verdi. İlim ve Kur'an ⁽¹³⁾ öğrendiler.

Müseyyeb Han yedi yaşını geçince, ⁽¹⁴⁾ yazı yazdı ve ilim tahsil eyledi.

Günlerden bir gün Müseyyeb ⁽¹⁵⁾ Han, oğlanlar ile oynuyordu. Oyun oynadığı çocuklar arasında ulu bir kişinin oğlu da bulunmakta idi. [4] ⁽¹⁾ Kavga ettiler. Müseyyeb Han, o çocuğa vurdu, düşürdü. Bir kişi bu durumu gördü, geldi, ⁽²⁾ Müseyyeb Han'ın gül yüzüne tabanca ile vurdu. Müseyyeb Han'ın ⁽³⁾ yüzü çok acıdı. Can acısıyla hemen yerden bir taş aldı, o ⁽⁴⁾ laine taşı vurdu. O Haricî kişi düştü; orada, o anda can verdi.

⁽⁵⁾ Çevrede bulunan halk, bu olayı gördü. Hep birlikte Müseyyeb Han'ın başına ⁽⁶⁾ üşüştüler. Müseyyeb Han'a kimi taş ile ve kimi ağaç ile vurdu. Haricîler ⁽⁷⁾ istediler ki Müseyyeb Han'ı yakalayıp yere vuralar.

Müseyyeb Han ⁽⁸⁾ yine çevik davrandı, o Haricîyi kavrayıp yere öyle vurdu ki lain ⁽⁹⁾ paramparça oldu. Onun kılıcını alıp yedi Haricîyi öldürdü.

⁽¹⁰⁾ Müseyyeb Gazi cenk ederken ansızın bir süvari ⁽¹¹⁾ çıkageldi. Hemen gelip Müseyyeb Han'ı tuttu, ⁽¹²⁾ atının ardına aldı, sonra da kayboldu. Orada bulunan halk, bu durumu görüp ⁽¹³⁾ şaşırıldı. Kendi aralarında konuşular:

-Bu oğlanın evvelden suçu yoktu, ⁽¹⁴⁾ onun için gaib erenlerden birisi alıp gitmiş olmalı, dediler.

Şimdi ⁽¹⁵⁾ biz geldik Müseyyeb Han'ı alıp gidenin kim olduğuna. Onu da size [5] ⁽¹⁾ anlatalım inşallah:

Diğer taraftan, meğer gelip Müseyyeb Han'ı alıp giden Hızır Peygamber imiş.

Tanrı'nın emri ⁽²⁾ ile Hızır Peygamber –'aleyhi's-selam-* erişip Müseyyeb'i aldı, ⁽³⁾ bir mağaraya götürdü. Ona:

-Oğlum Müseyyeb, korkma! Ben Hızır ⁽⁴⁾ Peygamberim. Tanrı'nın emri ile seni buraya getirdim ki sana ⁽⁵⁾ silahşorluk öğreteyim. Emir budur, dedi.

Müseyyeb Han, eline ok ve yay ⁽⁶⁾ aldı. Yay çekmeyi ve ok ⁽⁷⁾ atmayı öğrendi. Hızır Peygamber buyurdu:

-Oğlum! Her gün buraya ⁽⁸⁾ gel, deyip kayboldu.

Sözün kısası, bir süre ⁽⁹⁾ Hızır Peygamber -'aleyhi's-selam-, Müseyyeb Han'a silahşorluk ⁽¹⁰⁾ talimi yaptırdı. Bir süre sonra Müseyyeb Han, silahşorlukta iyice usta oldu.

⁽¹¹⁾ Günlerden bir gün Hızır Peygamber-'aleyhi's-selam-, Müseyyeb Han'a:

-Oğlum! Amacımıza ⁽¹²⁾ ulaştık. Şimdi yürü. Bundan sonra sen de bir ⁽¹³⁾ zaman hüküm süreceksin, deyip kayboldu.

Devamı için bk. Necati Demir, Müseyyeb Gazi Destanı, Hece yay., Ankara 2007.

* "Allah'ın selamı onun üzerine olsun". Eserin el yazması nüshasında, bu tür ifadeler ve dualar din ulularının isiminin yanında yer almaktadır. Biz, bu ifadeleri olduğu gibi bıraktık, ilk geçtikleri yerde anlamlarını dip notta verdik.